

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Quid sit meditatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

attamen aut parùm profecerint, non propterea statim animum despondebunt, aut à cœpto desistent: quin potius hanc suam spirituales inopiam ac desolationem cum plena & perfecta resignatione pati ac tolerare studebunt, certò sperantes fore, ut Deus, visâ hac illorum fidelitate & constantia, omnes istas difficultates amoliat,ur.

CAPUT V.

De Meditatione.

Post præparationem statim sequitur meditatio; & sicut illius finis fuit, ut animus sese recolligeret, atque ad Deo loquendum disponeret, ita istius finis esse debet affectus excitare voluntatis, ut ipsa se resolvat ad ea, quæ intellectus perspexerit, ac de quibus convictus fuerit, executioni mandanda. Ut autem facilius intelligatur, quomodo in ipsa se quis meditatione habere debeat, primò exponemus, quid sit meditari. Secundò quænam ad bene meditandum sint necessariæ conditiones, ac demum quinam in meditatione defectus committi ordinariè soleant.

Quid sit Meditatio.

Meditari est rem quampiam attentè considerare. Est penetrare, explicare & animo non minus quieto ac tranquillo, quam attentò & vigilantî minutatim examinare ea omnia, quæ in re quampiam quasi involuta delitescunt, ut inde fructus aliquis spiritualis eliciatur.

*Definitio
meditationis
Meditari
est quasi
per mediam
resire.*

ciatur. Est igitur propriè loquendo *meditatio* attentæ rei cuiuspiam consideratio. Est discursus de re quapiam devota efformatus ab intellectu rei illius causas, effectus, proprietates atque etiam circumstantias temporum, locorum & personarum expendente, atque omnium istorum proprios sibi met efformante conceptus; nec non & ex isto discursu practicas eliciente conclusiones, quibus voluntatem efficaciter ad bonum cognitum prosequendum aut malum fugiendum impellat,

Explicatur definitio.

Dicimus primò meditationem esse considerationem *attentam & fixam*, in quo differt ab aliis quibusdam cogitationibus pi's, quæ, cum inopinatò nobis incidant, non nisi superficiales sunt, modicum durant, & exiguas in animo impressiones relinquunt.

Dicimus secundò esse *discursum*, quo quis propositam materiam expendit, ac minutatim examinat, in quo discrepat à contemplatione, quæ unico momento ac simplici quasi intuitu omnia pervidet, quæ in mysterio aut alia quapiam piæ considerationi subjecta materia latent.

Dicimus tertio, illam institui eo fine, *ut fructus ex ea spiritualis eliciatur*: in quo differt à speculatione, quæ alium sibi finem propositum non habet, nisi rei notitiam; non enim, ut ita dicam, speculamur, nisi ut speculemur, meditamur autem ut amemus. Ubi notandum est, ita comparatam esse voluntatem nostram, ut nihil amare possit, quod intellectus prius non cognoverit, atque ipsi

ipsi voluntati proposuerit ; unde intellectus assimilari potest servo facem voluntati , tanquam Dominæ aut Magistræ suæ , præferenti, adeo ut sicuti servus facem non portat recreationis causa , sed ut Dominæ domus in omnibus , quæ illi agenda sunt , lucem ministret , ita intellectus meditari non debet præcisè ut meditetur , suæque ut satisficiat inclinationi , verùm ut affectiones & gressus dirigat voluntatis , quæ quasi omnium animæ facultatum est Regina.

Comparatio meditationis cum face.

Assimilatur etiam intellectus cani venatico , qui aliud nihil facere debet , nisi hero suo demonstrare inventam prædam , eaque demonstratâ statim consistere , neque ultra progredi , quia intellectus postquam fortem aliquam ac persuasivam veritatem indagando deprehenderit , nihil aliud facere debet , nisi illam voluntati exhibere , moxque quietum se tenere , interim dum illa affectus suos producit.

Alia comparatio cum cane venatico.

Assimilatur denique meditatio usui ignitabuli ad eliciendum ignem ; Sicut enim silicem frequentius percutiendo elicimus scintillas ignis , quæ fomitem ubi corripuerint , illumque pervaserint , ingens excitare possent incendium , ita homo meditans , postquam ex ista meditatione sua scintillam elicuerit alicujus veritatis , quæ cor illius jam occupârit , à silicis percussione cessare debet , id est , ingenii atque intellectus sui cohibere indaginem , ut ita totus occupetur in fovenda flamma illa , quæ se sentit accensum quæque ingenti amoris incendio excitando fatis erit. Hoc igitur est meditari.

Alia comparatio cum ignitabulo.